Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

accipias sed q̃ reddas. ⁊ ingratitudinem beneficiorum.

Non referre gratias beneficiis est turpe. Ideo de ingratis ingrati queruntur. Hoc pertinuit ad naturae quibusdam accidere non negauerim pluribus quia memoriam ipsis interpositum subducit. Hamq̃ recentia apud illos inguerunt ea interueniente spatio obsolescunt. Quanta sunt gratia ingratorum ut futurum homicidarum. Ingratus est eiusdem qui beneficium accepisse negat quod accepit. Ingratus est qui non reddit. Ingratissimus omnium qui oblitus est. Illi enim si non solum tui debent et extat apud illos uestigium meritorum intersecundum inclusorum. Hic nunquam fieri gratus potest cui beneficium elapsum est. Totum apparet illum non sepe reddendo cogitasse cui obtesit oblitio. Denique ad reddendam gratiam et uirtute opus est et tempore et facultate et aspirante fortuna. Quid sit ingratus nulla res monstrat. Sepe qui reddidit quod accipit ingratus est et qui non reddit gratus. Turpissima uox est in beneficio. Redde non est uiritandus animus ad auaritiam. Ad querelas. Ad discordiam sponte sua in ista finitur. Quantum possum